

Sygn. akt II K 650/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 marca 2016 r. sprawy:

D. I., s. K. i A. z d. R., ur. (...) w B.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 20.09.2010 roku, sygn. II K 373/10 za czyny z art. 278 §1 k.k. i z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. popełnione w okresie od lutego do maja 2010 r. na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę;
- 2) Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 21.06.2012 roku, sygn. akt II K 247/12, za czyn z art. 286 §1 k.k. i in. popełniony w dniu 25 marca 2011 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł za stawkę;
- 3) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27.12.2012 roku, sygn. II K 1431/12 za czyny z art. 286 §1 k.k. i z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. popełnione w okresie od 23 do 31 sierpnia 2012 r. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby;
- 4) Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 09.06.2015 roku, sygn. akt II K 458/14, za czyn z art. 286 §1 k.k. i in. popełniony w okresie od 14 do 31 maja 2014 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 5) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 06.08.2015 roku, sygn. II K 297/15 za czyn z art. 242 §3 k.k. popełniony w okresie od 17 stycznia do 20 marca 2015 r. na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 569 §1 k.p.k., art. 85 §1, §2, §3 k.k. i art. 86 §1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 09 czerwca 2015 roku w sprawie II K 458/14 oraz Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 06 sierpnia 2015 roku w sprawie II K 297/15 (opisanymi w pkt 4 i 5) i w ich miejsce wymierza skazanemu D. I. karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres od 20.08.2015 roku do 19.09.2015 roku;

III. na podstawie art. 576 §1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do kar pozbawienia wolności z wyroków Sądu Rejonowego w Mrągowie w sprawach II K 373/10 i II K 247/12 oraz Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 1431/12 (opisanych w pkt 1-3) umarza;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. F. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w S. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz podatek VAT w kwocie 27,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Dyrektor Aresztu Śledczego w S. pismem z dnia 28 grudnia 2015 r. zawiadomił o tym, że wobec skazanego D. I. zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mrągowie w sprawach II K 247/12, II K 373/10, II K 458/14 i Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 297/15.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 20.09.2010 roku w sprawie sygn. akt II K 373/10 D. I. został skazany za przestępstwa z art. 278 §1 k.k. i z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k., popełnione w okresie od lutego do maja 2010 r. na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł za stawkę.

Następnie prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 21.06.2012 roku w sprawie sygn. akt II K 247/12 D. I. skazany został za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i in. popełnione w dniu 25 marca 2011 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł za stawkę.

Nadto prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27.12.2012 roku, sygn. II K 1431/12 wymierzono wymienionemu za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. i z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k., popełnione w okresie od 23 do 31 sierpnia 2012 r., karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby.

Z kolei wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 09.06.2015 r., sygn. akt II K 458/14, D. I. został skazany za czyn z art. 286 §1 k.k. i in., popełniony w okresie od 14 do 31 maja 2014 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie VII Ka 830/15 wyrok ten został utrzymany w mocy.

W dniu 06.08.2015 r. Sąd Rejonowy w Szczytnie wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 297/15 wymierzył skazanemu za przestępstwo z art. 242 §3 k.k. popełnione w okresie od 17 stycznia do 20 marca 2015 r. na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym z dnia 18 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Szczytnie, w sprawie II K 408/15, połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami SR w Mrągowie w sprawach II K 373/10, II K 247/12 oraz SR w Olsztynie w sprawie II K 1431/12, wymierzając w miejsce orzeczonych nimi kar jednostkowych karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

D. I. w okresie od 20.03.2015 r. do 22.01.2016 r. odbywał karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem SR w Mrągowie w sprawie II K 247/12, przy zaliczeniu na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 20.08.2013 r. do 14.04.2014 r. Obecnie odbywa on karę orzeczoną wyrokiem tego Sądu w sprawie II K 373/10, do dnia 18 września 2016 r. W dalszej kolejności będzie odbywać kary orzeczone w sprawach II K 297/15 SR w Szczytnie oraz II K 247/12 SR w Mrągowie.

(dowody: odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Szczytnie sygn. akt II K 408/15 - k.9-9v, kopia wyroków Sądu Rejonowego w Mrągowie: sygn. akt II K 373/10 - k.45-47, sygn. akt II K 247/12 - k.48, sygn. akt II K 458/14 - k.35-37, kopia wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. akt VII Ka 830/15 - k.38, kopia wyroku Sądu Rejonowego

w Olsztynie sygn. akt II K 1431/12 - k. 49-50 i kopia wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie sygn. akt II K 297/15 - k.51-52, dane o karalności k.5-7, opinia o skazanym k.15-15v)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 §1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami Sąd wydaje wyrok łączny.

Zgodnie z treścią art. 85 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym w dacie wyrokowania – jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną. W myśl §2 art. 85 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1. Z kolei z §3 tego artykułu wynika, że podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

Wymierzając karę łączną Sąd orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Wymierzając zaś karę łączną grzywny, Sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3; wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio. Ponadto – w sytuacji gdy łączy się karę lub kary z warunkowym zawieszeniem wykonania – Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Przedstawiona na wstępie konfiguracja wyroków oraz zasada łączenia kar określona przepisem art. 85 §3 k.k. – w brzmieniu przepisu obowiązującym w dacie wydania niniejszego wyroku łącznego – pozwalały na orzeczenie w niniejszej sprawie kary łącznej poprzez połączenie kar z wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 09 czerwca 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 458/14 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 06 sierpnia 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 297/15.

Nie zachodziły podstawy do połączenia kar orzeczonych powyższymi wyrokami z karami, które zostały orzeczone wyrokami SR w Mrągowie w sprawach II K 373/10 i II K 247/12 oraz wyrokiem SR w Olsztynie w sprawie II K 1431/12 – objętymi następnie węzłem kary łącznej w wyroku łącznym SR w Szczytnie w sprawie II K 408/15. Należy bowiem zauważyć, że przestępstwo, za które wymierzono karę wyrokiem SR w Szczytnie w sprawie II K 297/15 (ostatni wyrok skazujący), zostało popełnione w okresie od 17 stycznia 2015 r. do 20 marca 2015 r., a więc już po rozpoczęciu odbywania przez skazanego kary z wyroku II K 247/12. Natomiast jeśli chodzi o karę z wyroku SR w Mrągowie w sprawie II K 458/14 to wskazać należy, że w czasie orzekania o karze łącznej w poprzednim wyroku łącznym sygn. akt II K 408/15 (18 listopada 2015 roku), powyższy wyrok SR w Mrągowie był nieprawomocny – uprawomocnił się z chwilą wydania przez SO w Olsztynie wyroku w sprawie VII Ka 830/15 dnia 25 listopada 2015 roku.

Poza wyjątkiem określonym w art. 88 k.k. ustawa nie przewiduje reguł co do łączenia kar, na podstawie którejkolwiek z zasad wymiaru kary łącznej. Istnieją trzy zasady wymiaru kary łącznej : zasada kumulacji, asperacji i absorpcji. System kumulacji polega na zwykłym zsumowaniu kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. System absorpcji polega na tym, że najsurowsza z kar pochłania pozostałe. System asperacji polega na zaostrzeniu najsurowszej z wymierzonych kar. Na tle orzecznictwa Sądu Najwyższego wykształciła się reguła, że zasada absorpcji powinna być stosowana tam, gdzie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami zachodzi bliski związek podmiotowy i przedmiotowy. Tam gdzie związek ten jest dalszy kara powinna być zbliżona do kumulacji kar. Wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego dodawania kar. Priorytetową zatem zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast karą łączną orzekana na zasadzie absorpcji lub kumulacji wyjątkiem.

Orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ten sposób ustawodawca wskazuje na prewencję indywidualną jako jeden z podstawowych elementów decydujących o surowości represji. Sens zapobiegawczego oddziaływania kary sprowadza się do odstraszenia sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa. Wychowawcze cele kary realizowane są przez kształtowanie postawy sprawcy, do której istoty należy krytyczny stosunek do własnego czynu oraz przestępstwa w ogóle. W konsekwencji chodzi o wychowanie sprawcy na pełnowartościowego członka społeczeństwa. Wskazując natomiast na potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa ustawodawca wskazuje na prewencję generalną jako jedną z ogólnych dyrektyw sądowego wymiaru kary. Chodzi o to, aby fakt wymierzenia kary oddziaływał nie tylko na sprawcę, ale także na innych potencjalnych sprawców przestępstw, których wymierzanie kar (ich wysokość i rodzaj) powinno z jednej strony odstraszyć, z drugiej zaś – kształtować postawy społecznie akceptowane.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez skazanego - za które kary połączono w niniejszym wyroku łącznym – nie istnieje związek przedmiotowy, bowiem występki z art. 286 §1 k.k. i art. 242 §3 k.k. skierowane były przeciwko zasadniczo różnym dobrom prawnym, tj. odpowiednio przeciwko mieniu i przeciwko wymiarowi sprawiedliwości.

Wydając wyrok łączny Sąd ma obowiązek uwzględnić w zakresie wymiaru kary wszystkie te okoliczności, które zaistniały także po wydaniu poprzednich wyroków i które wskazują na przebieg procesu resocjalizacji. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym poza zasadami określonymi w art. 86 §1 k.k. istotny wpływ ma zachowanie się skazanego w zakładzie karnym czy w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. W tym wypadku zachowanie się skazanego jest poprawne, o czym świadczy opinia o skazanym z dnia 30 września 2015 r. wydana przez dyrektora Aresztu Śledczego w S.. Z opinii tej wynika, iż skazany w czasie pobytu w warunkach izolacji zachowuje się dobrze, stabilnie, nie ma do niego zastrzeżeń, nie sprawia żadnych problemów wychowawczych. Był pięciokrotnie nagradzany regulaminowo, karany dyscyplinarnie nie był. Do przełożonych odnosi się regulaminowo, jego relacje ze współosadzonymi są prawidłowe. Aktów agresji czy autoagresji nie stwierdzono. Jest zatrudniony jako pracownik budowlany, z powierzonych obowiązków wywiązuje się bardzo dobrze. Utrzymuje kontakty z rodziną. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Wskazano przy tym także, że przed osadzeniem skazany posiadał negatywną opinię w miejscu zamieszkania, często podejmowane wobec niego były interwencje policji w związku z kłótniami rodzinnymi. Ponadto wymieniony w dniu 05.05.2015 r. ubiegał się o udzielenie zezwolenia w trybie art. 141a §1 k.k.w. jednakże dyrektor AŚ odmówił z uwagi na negatywną prognozę kryminologiczno-społeczną. Postępy w procesie resocjalizacji skazanego są umiarkowane.

Pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami skazanego nie zachodził bliski związek czasowy – przestępstwa, za które został skazany wyrokiem SR w Szczytnie w sprawie II K 297/15 dopuścił się on bowiem w odstępie niemal 8 miesięcy od czynu przypisanego wyrokiem SR w Mrągowie w sprawie II K 458/14.

W niniejszej sprawie Sąd, mając możliwość wymierzenia kary od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, za wystarczające uznał orzeczenie kary łącznej w minimalnym wymiarze. Należało mieć przede wszystkim na uwadze prawidłowe zachowanie oskarżonego po powrocie do zakładu karnego, które pozwala na uznanie, że kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w dostatecznym stopniu wpłynie na niego w taki sposób, że będzie on przestrzegał porządku prawnego. Skazany nie wymaga dłuższego okresu resocjalizacyjno-wychowawczego, który kara łączna orzeczona niniejszym wyrokiem łącznym – przy zastosowaniu zasady absorpcji – w pełni zapewnia.

Tak orzeczona kara łączna pozbawienia wolności uwzględnia wszystkie omówione okoliczności, jest zgodna z zasadą trafnej reakcji karnej i w sposób właściwy zrealizuje swoje funkcje wychowawcze i zapobiegawcze.

Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w dniach od 20.08.2015 r. do 19.09.2015 r., jak w pkt II wyroku.

Zgodnie z treścią art. 576 §1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, z których kary połączono, podlegają odrębnemu wykonaniu.

Ze względu na treść przepisu art. 85 k.k. postępowanie o wyrok łączny co do wyroków Sądu Rejonowego w Mrągowie, sygn. akt II K 373/10 i II K 247/12, oraz Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 1431/12, wobec braku podstaw do objęcia niniejszym wyrokiem łącznym należało umorzyć.

W pkt V wyroku na podstawie art. 29 ust. 1 Prawa o adwokaturze orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zasądając na rzecz obrońcy skazanego adw. P. F. kwotę 120 złotych oraz podatek VAT w kwocie 27,60 złotych.

W pkt VI wyroku orzeczono o kosztach sądowych, zwalniając skazanego od obowiązku ich ponoszenia. Należało mieć przy tym na uwadze, że wobec odbywania przez D. I. kary pozbawienia wolności, ich poniesienie byłoby dla niego nadmiernie dolegliwe.